

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. การศึกษาผลของน้ำตาลทรีฮาโลสและน้ำตาลซูโครส ความเข้มข้น 1 และ 2 เปอร์เซ็นต์ต่อคุณภาพและอายุการปักแจกันของดอกกล้วยไม้สกุลหวาย 5 สายพันธุ์ พบว่าสารละลายน้ำตาลความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ สามารถยืดอายุการปักแจกันได้ดีที่สุด โดยดอกกล้วยไม้สกุลหวายสายพันธุ์ ‘Queen Pink’ และ ‘Miss Teen’ ตอบสนองต่อสารละลายน้ำตาลทรีฮาโลส ความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ได้ดีที่สุด ส่วนดอกกล้วยไม้สกุลหวายสายพันธุ์ ‘Yunan’ และ ‘Big White Jumbo’ ตอบสนองต่อสารละลายน้ำตาลซูโครส ความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ได้ดีที่สุด ดังนั้นสารละลายน้ำตาลทรีฮาโลสและน้ำตาลซูโครส ความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ สามารถยืดอายุการปักแจกันได้นานกว่าสารละลายน้ำตาลทรีฮาโลสและน้ำตาลซูโครส ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ และน้ำกลั่นทางด้านการบานเพิ่มของดอกตูม และการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักสดของช่อดอกกล้วยไม้สกุลหวายทั้ง 5 สายพันธุ์ ไม่มีความแตกต่างกันในทุกทรีทเมนต์
2. การใช้น้ำตาลซูโครสและน้ำตาลทรีฮาโลส ความเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์ ร่วมกับ 8-HQS ความเข้มข้น 200 มิลลิกรัมต่อลิตร เปรียบเทียบกับการใช้น้ำยาปักแจกันสูตรทางการค้าชนิด A® และ B® พบว่าการใช้น้ำตาลซูโครสและน้ำตาลทรีฮาโลสมีประสิทธิภาพในการเป็นน้ำยาปักแจกันใกล้เคียงกับน้ำยาปักแจกันสูตรทางการค้า เนื่องจากมีอายุการปักแจกัน อัตราการหายใจ การผลิตเอทิลีน การบานของดอกตูม การเหี่ยว การหลุดร่วงและการเสื่อมสภาพที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการใช้น้ำตาลทรีฮาโลสจึงมีศักยภาพในการปักแจกันของช่อดอกกล้วยไม้
3. กิจกรรมเอนไซม์อินเวอร์เตสในดอกตูมและดอกบานของดอกกล้วยไม้สกุลหวายสายพันธุ์ ‘Yunan’ ในทุกทรีทเมนต์มีกิจกรรมเอนไซม์อินเวอร์เตสไม่แตกต่างกันตลอดการทดลอง อย่างไรก็ตามกิจกรรมเอนไซม์อินเวอร์เตสในดอกบานมีกิจกรรมสูงกว่าในดอกตูมเนื่องจากดอกบานมีการสะสมน้ำตาลซึ่งเป็นสารตั้งต้นในขบวนการของกิจกรรมเอนไซม์อินเวอร์เตสในปริมาณมากกว่า ส่งผลให้ดอกบานมีกิจกรรมเอนไซม์อินเวอร์เตสสูงกว่าในดอกตูม